

”En Vise om Lagsfjordens Nothunde med Hans Karolius, Finsnæs.”

1 Verts

I Sørfjord i Malangen
der hænte sig engang
at nogle simple Nothunde
skulde ro paa land,
de baade tog uloves
men dette saa maa gaa
de anede nok fare
men der var ingen raad.

Da de paa land var komen
da tog de sig en tur
men vor de skulde gange,
var for dem alle skjult
hen til de vakre jenter
stor attraa var til dem
de tænkte nok at komme
ombord til klokken fem.

Da de var kommen
til sine jenter frem,
da kom der straks et budskap
at hente dem igjen.
at de ombord skal komme,
de skulde ro afsted
og kaste noget smaasild
som var for dem bered.

Men de det tog image
de tænkte ei paa hast,
thi de i fjorden før
har gjort hundrede bomkast,
da raabtes bøi til landet
thi silden gaar forbi,
hurra nu raske gutter
nu får vi ører ti.

Da vi kom til stranden
var baaden toget væk,
da stod vi just og tænkte
hvad skal vi tage fat,
thi basen er udroet

budstikken staar igjen
blant sine kammerater
vi var en fire fem.

Vi ropte da med glæde
paa Buller brigen brot,
at dem nu skulde komme
og hente os med hast,
men da vi blev besvaret
af Stuverten saa kjæk,
her er ei baad tilstede
de ere roet Væk.

En Færing kom til landet
en mand var derudi
vi spurte da om følge
ombord i Brigen fri,
han svarede bespotet
hvad haver jeg for det
vi svarede en tak
og saa roede vi Væk.

Vi roede over fjorden
hvort Nodbaad fant vi der,
men der vi ei blev længe
thi straks ombord det bar.
Hurra for Svarte Fanden
Hurra der kommer de
Hurra der lød tilbage
de andre stemte i.

Da vi ombord var kommen
vi rolig fatning tar.
Vi tager os lidt kaffe
og spiser os lidt mad,
men da vi blev forstyret
af Lovens strænge bud
thi Lovens tvende tavler
for os blev givet ud.

Hans tale da nu lyder
til alle og enhver
at den som båden tager
alt efter kloken tre
han skal nu strakst hjemjages
et øre ei han faar

af det vi haver samlet
i dette travle Aar.

I Lugaren vi omsider
spiller op en slot
da hører vi ved siden
en færing lægger aad,
han ropte raske gutter
vil i nu følge med
nu har de andre kastet
vi er i laget med.

Vi derpaa hanem svarte
vi baaden tage maa
hvis det nødvendig gjøres
saa op paa land maa gaa
han sa: aldeles ikke
thi baaden den er min
i maa ham ikke røre
hvis der ei staar om liv.

Funnet opptegnet i arkivalier etter Johan Langhaug, Silsand.